

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶσα αἰτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς.

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφῳ συνδρομητὰ καὶ ἀποστείλῃ καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάργαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συνεχῶς ἐκδίδει τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Ἀπροσδοκῆτως τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐδημοσιεύθη καὶ διελαλήθη ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπέρχεται εἰς Ἀδελφίδα τῆς Ἀυστρίας πρὸς συνάντησιν τοῦ Βασιλέως τῆς Ρωμανίας Καρόλου, ὅπως συνεννοηθῇ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ χερσονήσῳ πολιτικῆς καταστάσεως, ἥτις ἐσχάτως ἐδεινώθη ἕνεκα τῶν πορατόλων κινήσεων τοῦ βουλγαρικοῦ κομητάτου.

Καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ρωμανίᾳ τὸ ἀγγεῖμα τῆς συναντήσεως τῶν Βασιλέων παρήγαγεν εὐχάριστον ἐκπληξιν, ἐπέρχεται δὲ ὡς ἐπισφράγισις τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι πρὸ ὀλίγων μηνῶν ὑπεγράφησαν καὶ τῶν φιλικῶν ἐκδηλώσεων τῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀνταλλαγισῶν. Οὕτως, ἐν μικρῷ χρόνῳ, ἡ μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Ρωμανίας ὑφισταμένη διαφορά, τὸ μῖσος μετὰ τῶν ρωμάνων καὶ ἐλλήνων μετατρέπεται εἰς ἀδελφικὴν συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν πρὸς ἀπόκρουσιν τοῦ κινδύνου τοῦ ἀπειλοῦντος τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν. Καὶ διὰ τηλεγραφήματος αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς Κάρολος συνεχάρη τὸν Ἡμέτερον ἀνακτα ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ αὐτοῦ ἐορτῇ καὶ ἐξέφρασε τὸν διακαῆ πόθον τῆς συναντήσεως. Τὶ θὰ λεχθῇ μετὰ τῶν δύο ἡγεμόνων δὲν εἶνε γνωστὸν, οὔτε τί μετὰ τῶν αὐτῶν θὰ ἀποφασισθῇ θὰ γνωσθῇ. Εἰκάζεται ὅμως ὅτι θὰ τεθῇ φραγμὸς εἰς τὸ σλαβικὸν ρεῦμα τὸ ὁποῖον ἤρξατο ἀπειλητικῶς νὰ ἐκτείνηται καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ νὰ περισφίγγῃ ὅσημέραι ἰσχυρότερον τὸν κορμὸν τοῦ τρωμουνικοῦ καὶ ἐλληνικοῦ Κράτους. Τὰ δραματικὰ ἐν Μακεδονίᾳ διαδέχεται παράλληλος ἐνέργεια ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ Ἀγίῳ Ὄρει, σὺναψις συνθήκης στρατιωτικῆς μετὰ τῆς Σερβίας, ἄκρατος δὲ ἐκδήλωσις αἰσθημάτων ἐν αὐτῇ τῇ ἐλευθέρᾳ Βουλγαρίᾳ. Ἐν Σόφίᾳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων τοῦ μνημείου Ἀλεξάνδρου τοῦ Β' ἐξεφωνήθησαν κομπαστικὰ λόγια καὶ διοργανώθησαν φιλορρωσικαὶ διαδηλώσεις ὑπερβάσαι πάσας τὰς μέχρι τοῦδε γενομένας. Ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος, θέλων ἴσως νὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης ἀπὸ τὰς ἐνεργηθείσας κατὰ τοῦ κομητάτου καταδιώξεις, προσήλθεν εἰς τὸ δημόσιον καὶ ἀγερῶχος ὠμίλησε περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς δούλης Βουλγαρίας! Ὁ δὲ στρατηγὸς

Βέλτσερ ἀπεκάλεσε τὸν Φερδινάνδον Τσάρον τῆς Μακεδονίας! Ἡ αὐθάδεια αὕτη τῶν βουλγάρων παρήγαγεν ἐν Εὐρώπῃ οἰκτράν ἐντύπωσιν· ἀποδεικνύει πρὸς τοὺς ἄλλοις ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν σκέπτεται νὰ ἡσυχάσῃ, ἀλλὰ αὐθαδέστατα διὰ τοῦ στόματος τοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς διακηρύσσει ἀνὰ τὸν κόσμον σύμπαντα ὅτι ἡ Μακεδονία ἀνήκει καὶ θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Πρὸ τοιούτων ἐπιδεικτικῶν ἐκδηλώσεων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μείνωσιν ἀπαθῆ τὰ ἄλλα Κράτη, διότι ἡ τύχη τῆς Μακεδονίας καὶ ἡ ἐκβάσις τοῦ διεξαγομένου ἐν αὐτῇ ἀγῶνος, ἐπεκτεινομένου δὲ καὶ πολὺ ἀκόμη μακρὰν, ἐνδιαφέρει καὶ τὰς λοιπὰς Μεγάλας Δυνάμεις καὶ ἡμᾶς τοὺς μικροὺς, ὧν κυρίως πρόκειται νὰ καταπατηθῶσι τὰ δίκαια. Ἡ δὲ πολιτικὴ προσέγγισις Ρωμανίας καὶ Ἑλλάδος ἀναντιρρήτως πραγματοποιεῖται τῇ ἐπινεύσει καὶ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων αἰτινες ἐνδιαφέρονται νὰ σταματήσωσι τὸ Σλαβικὸν ρεῦμα καὶ θέσωσι φραγμὸν εἰς τὰς ὑπερριάλους Σλαβικὰς ἀξιώσεις.

Ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς παρίσταται νῦν ἀναπτύσσων νεανικὴν ρώμην καὶ σθένος ἀκατάβλητον· διότι ἐκτὸς τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορόντων τῶν διακανονισμῶν τῆς τύχης τοῦ ἐλληνισμοῦ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ περισσότερον καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα. Ἐὰν δὲ οἱ λόγοι περιβληθῶσι καὶ τὸν τόπον τῆς πραγματικότητος βεβαίως τὸ ἐλληνικὸν Κράτος μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον θὰ λάβῃ νέας δυνάμεις καὶ θὰ βαδίσῃ ἐπὶ ἄλλης εὐθείας ὁδοῦ. Παραστὰς εἰς τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ στρατάρχου Κολοκοτρώνη ἐν Ναυπλίῳ, ὅπου συνέρρευσε πλῆθος πολὺ ἐξ ὅλων τῶν ἐλληνικῶν πόλεων, ἐξεφώνησε λόγον ἐν κατωτέρῳ δημοσιεύομεν καὶ ὅστις πολλὴν ἔχει τὴν σπουδαιότητα. Αὐταὶ αἱ Γερμανικαὶ ἐφημερίδες, ὡς τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλη, ἀναδημοσιεύσαι τὸν λόγον τοῦτον κρίνουσιν αὐτὸν εὐμενῶς λέγουσαι ὅτι πρώτην φορὰν εὐρίσκονται εἰς θέσιν νὰ γράψωσι λόγον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Τὴν δὲ ἐπομένῃ κηρύσσων τὰ ἐγκαινία τοῦ Γεωργικοῦ συνεδρίου ἀνήγγειλε τὴν σύστασιν Γεωργικῆς ἐταιρίας, ἥτις θὰ συντελέσῃ εἰς ἀνάπτυξιν τῆς ἐν Ἑλλάδι Γεωργίας.

Ταῦτα εὐγνωμόνως ἀποδέχεται ὁ ἐλληνικὸς λαὸς πραγματοποιούμενα, ὁ δὲ ἐλληνισμὸς ὁ ἔξω παρακολουθῶν τὴν Βασιλικὴν ταύτην δρᾶσιν ἐνισχύεται εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ καὶ ἀνακτᾷ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἐν τῷ ἐλευθέρῳ Κράτει τίχτεται νέα ζωὴ καὶ λαμβάνεται πρόνοια καὶ ὑπὲρ τῶν δυναστευμένων ἀδελφῶν.

Ο ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Λόγοι Βασιλέως.

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐν Ναυπλίῳ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη. Παρῆσαν ὁ Βασιλεὺς, οἱ ὑπουργοὶ καὶ πλῆθος ἐπισκεπτῶν.

Εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ σιδηροδρόμου μετὰ τοῦ λιμένος καὶ τοῦ ὑψώματος τοῦ Παλαμηδίου εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ μέρος ὅπου μακρὰν ἀγναντεύονται τὰ Δερβενάκια καὶ τὸ Βαλῆτσι, ἐστήθη ὁ ἀνδριάνς τοῦ Κολοκοτρώνη. Εἶνε τὸ μεγαλοπρεπέστερον, λόγῳ παραστάσεως, γλυπτικὸν ἔργον ποῦ ἔχει ἡ Ἑλλάς. Ὁ στρατάρχης μὲ τὴν περικεφαλαίαν, εἰς μέγεθος διπλάσιον τοῦ φυσικοῦ, μὲ τὴν χεῖρα προτεταμένη ἐπιβλητικῶς χωρὶς σπάθην, διότι οὐδέποτε μετεχειρίζετο ὄπλα ὁ Κολοκοτρώνης, ἀλλ' ὠδήγει εἰς τὸν πόλεμον καὶ διέτασσε μὲ τὴν φωνὴν καὶ τὴν χειρονομίαν, ὑφύεται ἐπὶ τοῦ μεγάλου μαρμαρίνου βάθρου. Ὁ ἀνδριάνς οὗτος ἔχει τὰ ἱστορικά του. Ἀπὸ τοῦ 1878 ὑπὸ τοῦ κ. Κότσονοπούλου, δημάρχου Ναυπλιέων, εἶχε γίνῃ ἡ πρώτη ἐνέργεια καὶ ἤρχισαν συλλεγόμενοι οἱ πρῶτοι ἔρανοι. Ἀπεφασίσθη τότε νὰ γείνη τὸ ἔργον διὰ διαγωνισμοῦ. Ὀρίσθη ὅτι τὰ προπλάσματα ἔπρεπε νὰ εἶνε Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν καὶ θὰ ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν κρίσιν τῶν καθηγητῶν τῆς ἐν Ρώμῃ σχολῆς τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Καὶ εἶνε διὰ τοῦτο κατάλληλος ἡ θέσις ποῦ ἐγείρεται τὸ χάλκινον ὁμοίωμα τοῦ Κολοκοτρώνη, πλησίον εἰς τὰ πάτρια κτήματα καὶ τὸν οἰκογενειακὸν ναὸν τῶν Ἀγίων Θεοδώρων καὶ εἰς ἐν τοπίον μαγευτικόν, τὸ ὁποῖον διατηρεῖ κάποιαν μελαγχολίαν καὶ κάποιαν τραχύτητα καὶ γαλήνην συγχρόνως κράμα ὅλων τούτων ἦτο ἡ καρδία τοῦ μεγάλου στρατηγοῦ. Εἰς τὴν γαλήνην τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ πρασινισμένου κάμπου ἀντιτάσσεται ἡ φοβερά ὄψις τοῦ Παλαμηδίου καὶ τοῦ Ἰτζ Καλαί· τῶν φρουρῶν ἐπικάθηται ὡς ἐφιάλται εἰς τὰ στήθη τῆς πόλεως καὶ οἱ μαρμάρεινι λέοντες τῶν φρουρῶν τούτων, τὰ σφύζοντα ἐμβλήματα τῆς ἐνετικῆς κυριαρχίας. Ἐν μέσῳ τῶν ἀντιθέσεων τούτων ἐγείρεται ὁ ἐφιππος ἀνδριάνς τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη.

Ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων διεξήχθη μετ' ἐκτάκτου ἐπιστημότητος. Χῶρος τῆς πλατείας τοῦ Κολοκοτρώνη κατεκλύσθη ἀπὸ τῆς λαῶς μεταμεσημβρινῆς ὥρας ὑπὸ πλῆθος λαοῦ. Ἀπὸ ἐνὸς προσήλθον οἱ χωρικοὶ τῶν περὶ δόμων, ἐνδεομένῳ ἐορτασίμῳ καὶ συντεταγμένῳ καθ' ὁμάδας, ἡγοιμένων τῶν δημάρχων καὶ σημαίων. Δύο νέαι ἀμαξοστοιχίαι ἀφικνεῖσθαι τὴν μεσημβρίαν ἐξ Ἀθηνῶν ἐξήγγισαν σημαία τῆς ἀθροιστικῆς, ἥτις κατέπνευε τὸ Ναυπλίον. Τὸ θέαμα εἰς τὴν πλατεῖαν Κολοκοτρώνη ἦτο ὡραιότατον. Αἱ ἐξόδου πλήρεις θεατῶν καὶ πλῆθος ἄπειρον συνωστίζετο ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ προμαχώνα καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξώστας τῶν περὶ οἰκίῶν, πλήθη κυρίων φερουσῶν ἀνοικτεγρόντας περιβάλας παρακολουθεῖ τὸ γὰρ φιλὸν θέαμα.

Τὴν στρατιωτικὴν παράταξιν ἀπέτελεσαν λόχος πεζικοῦ μετὰ αἰματίας τοῦ δου συντάγματος, ὄγκῳ 120 γυναικῶν μετὰ τῆς ναυτικῆς μουσικῆς καὶ ὁ λόχος πυροβολητῶν, προσέτι δὲ οἱ μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου, φέροντες ὥραιας λευκὰς στολὰς, παρετάχθησαν πλαγίως τοῦ ἀνδριάντος.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων προσκεκλημένων, περί ὧραν 2 1/2 πρῶτοι προσήλθον οἱ κ. κ. Θ. Δηλιγιάννης, Δελιγεωργής καὶ ἄλλοι οἱ αὐτοὶ παρεπιδημούντες χάριν τῶν ἐορτῶν βουλευταί.

Ἡ Β. Οἰκονομία ἀφῆκεν ἀκαταλάνθαι τὰς θέσεις τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεργείας μικρὰς ἐξέδρας.

Ἀρχεται ἀμέσως κατόπιν ἡ ἐπιμενημόσυτος τελετὴ, χοροστατούντος τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ναυπλίου Νικάνδρου, ὅστις τελευτῶν ἀπαγγέλλει συγκινητικωτάτην δέσιν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ στρατοῦ ἐξαίρων συνομα καὶ τὸ ἔργον τοῦ Κολοκοτρώνη ὡς προμάχου τῆς πίστεως. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀγασμοῦ ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ πρίγκηπες ἴσταντο ἀσκηπεῖς καὶ ὀρθοί. Μετὰ τὸ πέρας τούτου ὁ Βασιλεὺς προύχρησεν εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἐξέδρας καὶ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας χειρόγραφον ἀπαγγέλλει τὸν κάτωθι λόγον:

«Καὶ πάλιν συνερχόμεθα, ὅπως ἀποκαλύψωμεν ἀνδριάντα ἐνὸς τῶν μεγαλειτέρων ἀνδρῶν τῆς ἡμετέρας χώρας, τοῦ ἐνδόξου τῶν μνηστῶν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας Ἀγῶνος. Ἀλλοτε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ἀειμνήστου ναυάρχου Μικαὶλ ἔλεγον, ὅτι τὸ ἔθνος τιμᾷ αὐτὸν ὅταν τιμᾷ τοὺς μεγάλους ἀνδράς τούτους, τοὺς κατ' ἐξοχὴν ἀγαπήσαντες τὴν πατρίδα καὶ θυσιάσαντες πάντα ὅπως καταστήσωσιν αὐτὴν ἐλευθεράν καὶ ἀνεξάρτητον.

Διὰ τοῦτο συγχώρω τὴν ἀγαπητὴν μου πόλιν τοῦ Ναυπλίου, τὴν πρώτην τῆς Ἑλλάδος πρωτεύουσας, ἥτις θὰ ἔχῃ τὴν τιμὴν νὰ περικληθῇ εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς τὸν ἀνδριάντα τοῦ ἐνδόξου στρατηγοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη.

Εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ἡ μνήμη τοῦ γηραιοῦ ἥρωος καὶ τῶν ἐνδόξων αὐτοῦ ἀνδραγαθημάτων θα ἐπίσχῃ βελθὼς ἐγκραταμένη εἰς τὰς καρδίας παντὸς Ἑλλήνος. Ἀλλὰ φρονῶ, ὅτι δὲν συνήλθομεν περὶ τὸν ἀνδριάντα τούτον μόνον ὅπως δεῖξομεν τὴν χαρὰν μας, ἀλλ' ἵνα καὶ διδαχθῶμεν, θαυμάζοντες τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου τούτου Ἡγέτου λαοῦ, ὅστις μετὰ πλείστων ἄλλων ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἐπολέμησεν ἐνδόξως ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πατρίδος. Εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γενεάν ἀπόκειται καίτοι νὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον, εἰς δὲ τὰς μελλούσας νὰ συμπληρώσωσιν αὐτό.

Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη ἀνεκδότως νὰ ἐργαζώμεθα καὶ ἐπαγρυπνῶμεν εἰς ἄμυναν τῆς χώρας καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, εἶμαι δ' εὐτυχῆς σήμερον δυνάμενος νὰ βεβαιώσω ὅτι πρὸς τοῦτο ἔγεινεν ἡδὴ καλὴ ἀρχή. Διὰ τῆς ἐπιφυγίσεως τοῦ Νόμου τῆς Γεν. Διοικήσεως ἀπέδειξεν ἡ χώρα δὲ θέλει διοικιστὴν στρατοῦ ἀπληλαγμένην πάσης ἁλλοτρίας ἐπιρροῆσεως, εἶμαι δ' ἀδυσχεσταίως πεπεισμένος, ὅτι ὁ ἀγαπητός μου υἱὸς Διάδοχος, Γενικός Ἀρχηγός, ἐμπνεόμενος ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν Στρατὸν καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν εὐημερίαν καὶ τὸ μέγαλόν τοῦ ἔθνους, εὐσυνειδητῶς καὶ μετὰ πάσης προθυμίας θὰ ἐργασθῇ εἰς στερεὰν διοργάνωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν κατὰ γῆν δυνάμεων τῆς Ἑθνικῆς ἀμύνης. Ἀλλ' ὅπως κατορθωθῇ τοῦτο ἀπαραίτητον εἶναι καὶ ὁ λαὸς ὑποστηρίξῃ τὸ ἔργον, προσερχόμενος προθύμως πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς στρατιωτικῆς αὐτοῦ ὑποχρέσεως. Τὰ ἔθνη καθῆκον ἔχουσι νὰ μὴ παραβλέπωσι τὸν προορισμὸν τῶν πρὸς τοῦτο δὲ ὀφείλουσιν ἀδαιλεπῶς νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς αὐτῶν συντάξεως καὶ παρασκευῆς. Μὴ λησμονώμεν, ὅτι καθῆκον ἡμῶν εἶναι νὰ προετοιμῶμεν τὴν Πατρίδα ἥν ὡς παρακαταθήκην ἱερὰν ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς καὶ ἡ παρακαταθήκη αὕτη πρέπει ἄνθρωπος νὰ μεταδίδεται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ὅτι ὀφείλομεν ἀμειψάλλοι τὴν τῶν ἐθνικῶν παραδόσεις, τὴν γλῶσσάν ἡμῶν καὶ τὰ ἡμέτερα δικαιώματα. Πρὸ ἐξδομήκων καὶ πλέον ἐτῶν ἀποτελοῦμεν ἀνεξάρτητον Κράτος, ἀλλὰ πρέπει νὰ φροντίζομεν περὶ τῆς ἡμετέρας ἀνεξαρτησίας ἂν θέλωμεν νὰ διατηρήσωμεν αὐτήν. Καὶ τώρα ἀποκαλύψατε τὸν στρατηγὸν Κολοκοτρώνη καὶ ἀναφώνησατε πάντες μετ' ἐμοῦ:

— Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ!

— Ζήτω τὸ ἔθνος!

Τὸ τέλος τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἐκάλυψεν παρατεταμένῳ χειροκροτήματι καὶ ζητωκραυγαί. Ἡ Α. Μ. ἔσπευ κατόπιν τὸ σχηματίζει καὶ ἐν μέσῳ ἀπέσπυρσεν συγκινήσεως τοῦ πλήθους ἀπεκαλύφθη ὁ ἀνδρᾶς.

Τὴν ἐπομένην ὁ Βασιλεὺς παρευρέθη εἰς τὸ Γεωργικὸν Συνέδριον καὶ ἐκήρυξε τὴν ἐναρξιν αὐτοῦ.

Τὸ Συνέδριον ἤρχισε τὴν 4ην μ. μ. Παρευρίσκοντο κατὰ τὴν ἐναρξιν ὁ Βασιλεὺς, ὁ Διάδοχος καὶ οἱ πρίγκηπες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας. Ἡ Βασιλίσσα καὶ ἡ πριγκίπισσα Σοφία δὲν παρέστησαν. Πλὴν τῶν μνημονευθέντων ἦδον, παρέστησαν καὶ οἱ κ. κ. Σκουζέας, Μανέτας, Τεππάλης, Δαούτης, Σομοῦς, Βαμπάς, Κορομηλάς. Αἱ πτέρυγες τῆς αἰθούσης ὡμοιάζον πρὸς αἰθούσαν κοινοβουλίου. Τὴν δεξιὰν πτέρυγα κατείχον δ. κ. Θεοτόκης τὸν ἀριστερὰν δὲ δ. κ. Δηλιγιάννης, ἕκαστος μετὰ τῶν φίλων τοῦ. Πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως ἐβλόγη ὁ Ἀγασμός ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Νικάνδρου. Τὸν Βασιλέα δεξιόθιστον οἱ κ. κ. Καζακόπουλος, Βυλάρης καὶ ὁ Διμήρχος.

Ὁ κ. Βελάμιος προσεφώνησε τὸν Βασιλέα, τόνισας τὴν σπουδαιότητα τοῦ συνεδρίου.

Ὁ Βασιλεὺς ἠγείθη νὰ ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον του, πάντες δὲ ἠγέρθησαν, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἐπέμνε παρακαλῶν νὰ καθίσουν.

— Παρακαλῶ, καθίσατε, ἐπανάλαβε, συνοδεύων τοὺς λόγους τοῦ δι' ἐμφαντικῶν χειρονομιών.

Μεθ' οὗ ὁ Βασιλεὺς ἀπήγγειλεν ἀπὸ χειρογράφου τὸν ἐξῆς λόγον:

«Εὐχάριστον καὶ σήμερον, ἐκτελὼν καθῆκον, κηρύττω τὴν ἐναρξιν τοῦ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν συνελθόντος Γεωργικοῦ συνεδρίου, διότι ὑπέτατον καθῆκον καὶ τὸ ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους καὶ πάντων θεωρῶ τὴν πάτριον δύναμιν διὰ συνεχῶς συστηματικῆς ἐργασίας βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Γεωργίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀναγγέλλω εἰς τὸ Συνέδριον, ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον θέλω ἐργασθῇ ἐγὼ αὐτὸς διὰ συστάσεως Γεωργικῆς Ἑταιρίας, ὑπὸ τὴν ἄμεσον καὶ ἐνέργειαν διευθυνσίν μου. Ἐν τῇ ἐταιρίᾳ ταύτῃ θὰ καλέσω νὰ συνεργασθῶσι μετ' ἐμοῦ πάντα τὰ ἱκανὰ καὶ προσδευτικά στοιχεία τοῦ τόπου ἐν πάσει ταύτῃ ἐπαρχίᾳ τοῦ Κράτους, ἵνα εὐταῖς ἐνίσω ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς χώρας εἰς λελογισμένην ἐργασίαν πρὸς βελτίωσιν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν γεωργικῶν βιομηχανιών. Διὰ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἐταιρίας ταύτης, τοῦ ὁποίου θὰ λάβετε γνώσιν προσεχῶς, ὀρίζεται καὶ ἡ κατ' ἐτος σύγκλησις οὐ μόνον γενικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐδικῶν γεωργικῶν συνεδρίων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους, διότι διὰ τῶν γεωργικῶν συνεδρίων πολλὰ εἶναι δυνατόν νὰ γείνωσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ εὐκολον ἢ ἀδύνατον νὰ ἐπιβληθῶσιν ἄλλα.

«Εὐχόμενος τὸ Γεωργικὸν ἡμῶν Συνέδριον ν' ἀποφέρῃ ἀγαθοὺς καρπούς» κηρύττω τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

Περὰ τὸν λόγον αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς, προσέθηκε μετὰ μειδιαιμάτων ἀποτεινόμενος πρὸς πάντας τὰς ἐξῆς:

— Τώρα, κύριοι, σὰς παρακαλῶ νὰ ἐργασθῃτε μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας πρὸς προόδον τῆς γεωργίας, διότι, σημειώσατε καλῶς; ἡ καλὴ κατάστασις τῆς γεωργίας εἶναι ἡ βάσις τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους μας.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συνεδρίου ἐξηκολούθησαν ταχέως ἐξελθόντες ὁ Βασιλεὺς, ἀντιπρόεδρος ὁ διμήρχος Ναυπλίου κ. Τερζάκης, ὅστις καὶ προσεδρεύει τῶν συνεδριάσεων. Ὁ δὲ κ. Χασιώτης τοῦ γεωργικοῦ σταθμοῦ Τυρινῶν ἐπιμήθετο μακρὰν εἰσήγησιν περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν ὀφελῶν ὧν τούτου θὰ γίνῃ πρόξενος. Ὡς μὴ οὐκ εἶτα πολλοὶ περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἄλλων σχετικῶν θεμάτων.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Οὐδὲν νεώτερον ἔχω νὰ ἀναγγέλω, ὅμως τὴν ἐξδομήδα ταύτην ἐν ἡμέρῃ πρὸς τὴν ἐπικρατοῦσαν κατὰστασιν, καθότι μετὰ τὰς αὐστηρὰς καὶ ταλαιώξεις τῶν ὑποτιθεμένων μελῶν τοῦ ἀλφειοῦ κομιτοῦ ἐπὶ τὴν σχετικὴν χαλάρωσιν Μόνον, ὡς ἐπληροφόρηθη, διατάχθη ἡ σύλληψις τοῦ ἐν Πρεβέζῃ γνωστοῦ Χοσὲν βέη, ὅστις ἐνδεχόμενος εἰς τὸ κτήμα αὐτοῦ προσεπορεύθη καὶ ἀσθενή καὶ δὲν ἐξήλθεν ἐντελῶς. Εἰς δὲ ἀστυνομίας μεταβὰς ἐκεῖ μετὰ χωροφυλάκων περικυκλώσας τὴν κατοικίαν χωρὶς νὰ εἰσελθῇ ἐν αὐτῇ.

Ἐξακολοθεῖ μεγάλη αὐστηρότης πρὸς ἐκπαίξι τῶν βασιλικῶν φόρων. Ἐπαυξάνει δὲ τὰ βίβλια καὶ καταπιστικὰ μέτρα ὁ ὑπερβολικὸς ζήλος τῶν εἰσπρακτῶν καὶ ἰδίᾳ χριστιανῶν καθεστώτων.

Κατὰ καραβάνια μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάγγρηξαντο ἀπερχόμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν οἱ αὐτοὶ τῆς Ἡπείρου. Τὰ ἐκ Πρεβέζης καὶ τῆς Ἀγίας Σαράνης ἀπερχόμενα ἀτμόπλοια ἐν πλήρει. Ἐξ Ἀγίου 40 ἀπεβίβισθησαν πρόχρη 80 περίπου άτομα. Παρατηρεῖται δὲ ἐν τῇ πόλει ἐκπατρίζονται καὶ γυναῖκες παρὰ τὴν μητέρα τοῦ ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν. Ἐνεκα τῆς πνίας, ἥτις μαστίζει τὴν Ἡπείρον, τῆς ἐντελῆς ἀδιαφορίας τῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν κατωκίων, τῆς καταστροφῆς τῆς γεωργίας κατὰ συνεχὴ ἔτη ὁ βίος τῶν κατοίκων κατέστη ἀφύρτος. Ἐνεκα τούτου πάντες ἐκπατρίζονται πρὸς ἐξοικονομῆσιν τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν φόρων. Ὑποθέτω νὰ μὴ συμβαίνει εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ ἔθνους, ὅτι συμβαίνει ἐν Ἡπείρῳ, τούτῳ ἐν μὴ δύναται οἱ κάτοικοι καίτοι καθ' ὅλον τὸ ἔθνος ἐργαζόμενοι καὶ καλλιεργούντες τὴν γῆν νὰ ἐξοικονομήσωσι τὴν ἐτήσιαν αὐτῶν τροφήν. Φαντασθῆτε δὲ ἀπὸ δὲν δύναται νὰ ἐξοικονομήσωσι τὴν ἀπαιτούμενην ἐτήσιαν συντήρησιν, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ πληρώσωσι τοὺς φόρους.

Ἡ δὲ ἐπιτόπιος κυβερνήσις ἀδιαφορεῖ πρὸς τὴν πέναν τῶν κατοίκων καὶ αὐστηρῶς προβαίνει εἰς τὴν εἰσπράξιν τῶν φόρων. Εἰς ταῦτα προσέθετε καὶ τὰς ἄλλας πληγὰς τῶν κατοίκων, ἥτις τὰς καταπίσεις τῶν μυτηρίων καὶ τῶν συμπαράδων καὶ ἔχετε πλήρη εἰκόνα τῆς κατὰστασεως.

Ἡ δημοσίος ἀσφάλεια εὐρίσκειται εἰς οὐκ ὀλίγους ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράφη τοῦ Ἑσπᾶ ὅτι ἀπορρολημένου μὲ τὰ ἀλβανικά. καθ' ἑκάστην δὲ ἀγγέλλονται ζωοκλοπαὶ καὶ ἄλλα ληστρικά πράξεις εἰς Πωγωνίον ἀνηγγέληται δὲ ὑπὸ συμμορίας ἐφρονεῖται εἰς νέος.

Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ ὑπάλληλος τῆς διοικήσεως Ἰωαννῶν Χαμητὴ Ἐφέντης Μπρωτίτης ὅπως ὡς ἤκουσα ἐρευνῇ καὶ ἀνακαλύψῃ τὴν σχετικὴν μὲ τὸ Ἀλβανικὸν κομμάτιον ὥστε ἂς προσέχωσιν οἱ ἐν Ἀθήναις μὴπως ἐπὶ ὑπερβολῇ τοῦ ζήλου ὁ εἰρημὸς Ἐφέντης γράφῃ πράγματα ἀναληθῇ καὶ περιπλέξῃ καὶ βλάβῃ πρόσωπα.

Τηλεγραφουδισιν ἐκ Βουκουρεστίου εἰς τὴν «Νεαν Ἡμερησίαν» τῆς Βιέννης, τῆς 7 ἡ Ἀθηνῶν εἰσησις κατὰ τὴν ὅποιαν ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ τέλη τῆς ἐξδομήδος ταύτης θὰ μεταβῇ εἰς Ἀββαζίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐκεῖ διαμένοντος Βασιλέως Καρόλου καὶ γένετο δεκτὴ εἰς τὴν ρουμανικὴν πρωτεύουσάν μετ' ἀνυποκρίτου χαρᾶς. Εἰς τὴν ἀπόρρυσιν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ὅπως ἐκ Κερκύρας μεταβῇ εἰς Ἀββαζίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Καρόλου, ἐκζητοῦται ὅχι μόνον ἡ ἐγκαρδιότης τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο ἡγεμόνων καὶ τῶν δύο Κρατῶν τῶν ὁποίων οὗτοι προέβλεπον, ἀλλὰ καὶ ἀπώτερος τις σκοπός, ὁ ὅποιος δὲν δύναται ἀπὸ τούδε νὰ καθορισθῇ, ἀλλ' ἔχει συμπτωματικὴν σημασίαν ἐκ τούτου, ὅτι οἱ ἡγεμόνες οὗτοι ἄρχουσιν βαλκανικῶν Κρατῶν μὴ σλαβικῶν, ὥστε ἡ μεταξὺ τῶν συνάψεσις ν' ἀποδοθῇ εἰς ἀνταλλαγὴν σκέψεων καὶ γνώμων ἐπὶ τῶν βαλκανικῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια προκα-

λοῦνται μὲ τὰ συμβάντα τῶν τελευταίων μηνῶν. Ἐξ ἄλλου ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» τῆς Βιέννης παρατηρεῖ τὰς ἐξῆς: «Ὁ πιστεύεται, οἱ δύο μονάρχαι ὡς ἐζητήσαν ἐπὶ θεμάτων τῆς βαλκανικῆς πολιτικῆς. Ὑπὸ δεικνύεται, ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Ρουμανία ἐπολιτεῦθησαν ἐν Μακεδονίᾳ σχεδὸν πάντες ἐμφωνῶς καὶ ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ταύτῃ, ἡ ἀπειλεῖ τὸ μακεδονικὸν κομμάτιον τῆς Σερβίας, ἔχουσιν ὁμογενεῖς κοινὰ συμφέροντα».

Τὸ ζήτημα τῶν ζένων ταχυδρομείων ἐν Κωνσταντινουπόλει λαμβάνει διαστάσεις. Διὰ τῆς πρὸς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις ἀπευθυνθείσης διακινώσεως αὐτῆς ἡ Ὑψηλὴ Πύλη διεμαρτύρητο κατὰ τῶν καταχρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὰ εὐρωπαϊκά ταχυδρομεία. τῶν ὁποίων ἐζητήσας τὴν κατάργησιν. Συγχρόνως ἡ Πύλη διατάσσει, ὅπως ἀνοιχθῶσι οἱ ταχυδρομικαὶ φάκελλοι, οἱ ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὰ εὐρωπαϊκά ταχυδρομεία, πρὸ τῆς διανομῆς. Τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις ἔθεσεν ἤδη εἰς ἐνέργειαν. Καθὰ ἀνηγγέληται τηλεγραφικῶς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, οἱ εὐρωπαϊκοὶ ταχυδρομικαὶ φάκελλοι τῆς Κυριακῆς, οἱ ἀπευθυνόμενοι εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ταχυδρομικὴν γραμμὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καταστράφησαν ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι προσέβησαν ὅχι μόνον εἰς τὸ ἀνοιχτὸν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀνοιχτὰ τῶν ἐν τοῖς φακέλλοις ἐπιστολῶν, ἵνα ἴδωσιν μὴ ἐν αὐταῖς ὑπάρχῃ ἀλληγογραφία Νεοτούρκων. Οἱ πρεσβευταὶ τῶν Μ. Δυνάμεων εὐθὺς δὲ περιήλθον εἰς γνώσιν τῶν ἡ ἐνέργειαν τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν προσέβησαν εἰς ἐντονωτάτας διαμαρτυρίας παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ, ἀπεφασισαν δ' ὅπως προσετρεφῶσιν εἰς καταναγκαστικὰ μέτρα κατὰ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐν ἡ περιπτώσει ἥθελεν ἐπαναληφθῇ ἡ ὡς ἀνωτέρω παραβίασις τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων. Τὰ ἐπιστολὰ ταῦτα κρατοῦσιν ἐν ζωρᾷ συγκινήσεως εἰς ἐν Κωνσταντίνῃ καὶ ἐν Ἑυρώπῃ ἐν γένει πολιτικούς καὶ ἐμπορικούς κύκλους.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ Διάταγμα τοῦ Ὑπάτου Ἀρμοστοῦ περὶ συλλήψεως τῆς νέας Βουλῆς τῆς Κρήτης ἐξεδόθη. Ἡ Βουλὴ νῦν καλεῖται νὰ συνέλθῃ εἰς τὰ Χανιά τὴν 19 Μαΐου. Οἱ νέοι βουλευταὶ ἤρχισαν καταφθάνοντες εἰς τὴν πρωτεύουσιν.

Ἐπιστῶν οἱ Χανίων εἰδήσεις πρὸς εὐρωπαϊκὰς πρωτεύουσας, διαρροῦν ὡς ἐξῆς τ' ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων ἐκλογῶν.

Ἐπέτυχον: Ἀντιπολιτευόμενοι 54, Μωμεθανοὶ 3, Κυβερνητικοὶ 6 καὶ 10 βουλευταὶ εἶναι τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃ ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής. Ἡ ἐπιδεικτικὴ αὕτη ἀποδοκιμασία τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐδημιουργήσεν ἐν Κρήτῃ κατὰστασιν, ἥτις, ἐὰν αἱ πληρωφαί εἰναι ἀκριβεῖς, ἀπασχολεῖ ζωρῶς τὸν Ὑπάτον Ἀρμοστήν τῆς Κρήτης.

Ἡ ἔθνητικὴ ἐρετὴ τῆς ἀνακηρύξεως τοῦ βουλευτικοῦ Συντάγματος τοῦ 1879 ἐπανηγέρθη ἀνεὶς ἐπιστολῶν, ἀλλὰ μετὰ κομπῆς ἐξήχθη. Ὁ ἡγεμὸν Φερδινάνδος, εἰς τὸν λόγον δὲ ἀπήγγειλεν, ἐξήρσε τὸ δοξασμένον ἔργον τῆς βουλγαρικῆς ἐπαναστάσεως καὶ διεκήρυξεν, ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ ἀκούρατως τὴν ἐλευθερίαν τῆς Βουλγαρίας. Ὁ στρατηγὸς Βέλσερ εἰς τὸν λόγον, τὸν ὅτιον ἀπήγγειλεν, ἐχαίρειται τὸν Τσάρον ἐκ προστάτην τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Μακεδονίας.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Καταπληκτικὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ὁ λόγος τοῦ Βασιλέως. Οἱ εὐρισκόμενοι ἐν Ναυπλίῳ πολιτικοὶ κύκλοι θεωροῦσι τὸν λόγον ὡς ἐγγλετικὸν ὕψιστην πολιτικὴν σημασίαν ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς, φρονούντες ὅτι μόνον ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις σπουδαίων ζητημάτων εὐρισκόμενων ὑπὸ ζῦμασιν ἡδύνατον ἐμπεῦσαι τοιοῦτον λόγον, παρῶν τὸν ὅτιον οὐδέποτε ἐξεφώνησεν ὁ Βασιλεὺς. Ὁ κ. Δηλι-

γιάννης ἐρωτήθηκε ὑπὸ δημοσιογράφου ἤρθη νὰ ἐκφράσῃ γνώμην, μὴ μολήσας τὸ κείμενον, περιορισθεὶς εἰς τὰς ἐξῆς: Ἡ ἐν τοῦ λόγου ἐντύπωσις, λέγει, ἰσχυρὴ δὲ ἐμὲ ἀγαθὴ. Ὁ λόγος ἐγκλείει εὐραϊὰν πολιτικὴν σημασίαν. Ἀπὸ μολήσεως τοῦ κειμένου θὰ ἐκφράσω εὐρέως τὴν γνώμην μου. Ὁ κ. Δελιγεωργής εἶπεν, ὅτι ὁ λόγος εἶναι τοιοῦτος, ὥστε ἀσφαλῶς θὰ προκαλέσῃ πολλὰς συζητήσεις καὶ κρίσεις. Ὁφείλω νὰ ἐμολογήσω, ὅτι ἡ περίστασις τῆς ἐμφωνήσεως τοιούτου λόγου ὑπῆρξε καταλλήλοτατη. Προσωπικῶς εἰς ἐμὲ ἐνεποίησεν ἀίστην ἐντύπωσιν. Πολλὰ ὑπόκειται ὡς ἡ ἐκτέλεσις σημαίνει σωτηρίαν τοῦ τόπου. Καὶ ἐγὼ ὡς Ἕλληνα ἐκφορίζω εὐχὴν ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Βασιλέως, αἵτινες συναντῶνται εἰς ἔθνηκα ἰδεώδη.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς Δευτέρας ὁ Βασιλεὺς ἐλαβε τὸ ἐξῆς: τηλεγράφημα ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας:

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνυμαστικῆς ἐορτῆς, εὐχομαι εὐδαιμονίαν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ ὁλοκλήρως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Μετὰ χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀναμείβω τὴν ὥραν τῆς ἀδελφικῆς συναντήσεως, ὅπως εὐτυχῶς νὰ χωριεθῶ ἐκ τοῦ συνεγγύς τῶν Ὑμετέρων Μεγαλειότητων.

Κάρολος

Ἡ συνήθης δοξολογία ἐτελέσθη τὴν Δευτέραν εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τοῦ Βασιλέως. Εἰς τὴν δοξολογίαν παρέστησαν οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Σιμόπουλος, Ρωμανὸς καὶ Στάης, τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως.

Ἡ Α. Μ. ἀνεκρίνωσεν χθὲς ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀθῆνας σήμερον τὴν πρωίαν καὶ σιτηροδρομικῶς θὰ κατευθυνθῇ εἰς Πάτρας, ἐκεῖθεν δὲ θὰ ἐπιβῇ τοῦ θορυβίου «Ψαρῶν» καὶ θὰ κατευθυνθῇ εἰς Ἀββαζίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Βασιλέως Καρόλου.

Χθὲς τὴν πρωίαν ἀνεχώρησεν ὁ Διάδοχος ἐκ Ναυπλίου κατευθυνόμενος εἰς Καλάμας πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ στρατιωτικῶν φρουρῶν. Ἐκ Καλαμῶν ὁ Διάδοχος θὰ μεταβῇ εἰς Πάτρας, ὅπως ἐπιθεωρήσῃ τὰς φρουρὰς Πατρῶν. Χθελόνων τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ κ. Μπαλῆ πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν ἀναφέρει, ὅτι ἡ κατάστασις τοῦ ἐν τῇ συνοικίᾳ Γαλατὰ πανωσιβλήτου βελτιοῦται καθ' ἑκάστην.

Ἐπίσης χθὲς ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρέσβης κ. Γενναδὴς ἀπήγγειλεν, ὅτι χθὲς καὶ προχθὲς οὐδὲν νέον κρούσιν παρόλως ἐσημειώθη. Πρὸς τὸν κ. Προβιπουρῶν ὑπεβλήθη πρὸς μελέτην τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Σπέρδανου συνταχθέν καταστατικὸν τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας. Ὁς πληροφρούμεθα ἐπ' αὐτοῦ ἐπέφερον δ. κ. Θεοτόκης μισθὰς προπονήσεις, ἰδίως εἰς τὸ ζήτημα τῆς συστάσεως καὶ τοῦ προποῦ τῆς λειτουργίας τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις γεωργικῶν τμημάτων. Τὸ καταστατικὸν τούτου δ. κ. Θεοτόκης παρέδωκεν εἰς τὸν Βασιλέα,

— 'Αφίκετο ἐκ Ξάνθης ὁ ἐκ Μονοδενδρίου κ. Ματθαῖος Πανταζής, ὅστις ἐγκαθίσταται ἐν Πειραιεῖ.
— 'Ανεχώρησε διὰ Κόνιτσαν ὁ κ. 'Αριστίππος 'Αδαμαντίδης, τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς.

— 'Ανεχώρησε διὰ Βελιγράδιον τῆς Σερβίας ὁ ἐξ 'Αρτσίστης κ. Χαρίλαος Διούμας φοιτητὴς τῆς νομικῆς.

— Αφίκετο ἐκ Δοβρᾶς ὁ κ. Χρήστος Γκάνος.
— 'Ανεχώρησε διὰ Τσεπέλοβον ὁ κ. 'Απόστολος Σιάρκας φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς καὶ διὰ Σερβίαν ὁ ἐκ Τσερβαρίου κ. Παναγιώτης 'Εξάρχου ἱατρός.

— Αφίκετο ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Καπέσσοβον ὁ κ. Μ. Βουλοδημος. 'Εκ Τσαρσπλανάων ἡ κυρία Μ. Μουσμουτή καὶ ἀνεχώρησεν εἰς 'Αλεξάνδρειαν. 'Ωσαύτως ἀφίκετο γραία μήτηρ τοῦ συντάκτου τῆς «Φωνῆς» κ. 'Ελένη Κ. Γάγαρη.

— Εἰς Τσαρσπλανά ἀπεβίωσεν ἡ Ζαφείρω μήτηρ τοῦ ἐνταῦθα φίλου κ. Κωνστ. Τσβαλοπούλου ὁ σὺν λυπούμεθα ἀπὸ καρδίας διὰ τὸ νέον τραῦμα ὅπερ ἐπλήξεν αὐτὸν καθότι πρὸ δύο μηνῶν ἐτελευτήσεν ὡσαύτως ὁ δεκατριετής υἱὸς τοῦ Ἀχιλλεύς. Εὐχόμεθα ὅπως ὁ ὕψιστος παρηγορήσῃ αὐτὸν τε καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς.

— 'Ολοι γνωρίζουν τὸ ἐν Πειραιεῖ καφενεῖον 'Ιζελέπη. Μετ' ὀλίγον ἀνακαινιζόμενον ἐντελὲς θὰ διευθύνεται ἀπὸ τοὺς φίλους 'Ηπειρώτας κ.κ. Στεφανίδην καὶ Πανταζή. 'Εν αὐτῷ οἱ προσερχόμενοι θὰ εὐρίσκωσι πᾶσαν εὐκολίαν καὶ περιποίησιν.

— 'Ο Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Χανίοις Πρωτοδικῶν καὶ ἔγκριτος πολίτης τῆς Κρητικῆς πρωτεύουσας Χασάν Ζεκίς δούς χρεὶ ἐνώπιον τῆς νομικῆς Σχολῆς ἐξετάσεις, ἐγένετο διδάκτωρ.

— 'Η ἀδελφότης τὰ «'Ακροχεράνεια 'Ορη» : Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς καλῆς ταύτης ἐν Λαυρίῳ ἀδελφότητος ἐξελέγησαν πρόεδρος μὲν ὁ κ. Μ. Ν. Βλάχος, ἀντιπρόεδρος 'Αθ. Ζούπας, ταμίας Μ. Ν. Βλάχος, Γραμματεὺς Στέφ. Α. 'Αναγνώστης Σύμβουλοι οἱ ἑξῆς: Α. Βασιλείου, Ν. Γερός, Σαρ. Μάρκος, Γεώρ. Βέρρος, Σπυρ. Βασιλείου, Μάνθος Μπιτζήλης, 'Εδ. Τσάτσος, Ν. Πέτσας, Χαραλ. Ντούκας, Σπυρ. Μιχαήλ. 'Εξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ οἱ κ. κ. 'Ιω. Μιχαήλ, Χρ. Μούτσας, Θωμᾶς Καλέκας. 'Επίτροποι δὲ σύμβουλοι Σπ. Καμπούτσης, Νέστορ Δημητρίου, Κωνστ. Κωννίτσας, Λάμ. Σκούρτης, 'Ιω. Γεννηματάς.

— 'Ο ἀγαπητὸς φίλος καὶ συμπατριώτης ὁ καλλιθέλαδος κ. Γεώργ. Πούσιος δικηγόρος ἐτέλεσε τὴν παρελθούσαν Δευτέραν τοὺς γάμους τοῦ μετὰ τῆς λατρευτῆς καὶ ἐκλεκτῆς τῆς καρδίας του χαριτωμένης δεσποινίδος Μαρίας Βλάση 'Αθανασοπούλου. Εἰς τὸ ἀς γαμημένον ζεῦγος εὐχόμεθα βον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— 'Εν Με ολογίῳ ἀπεβίωσεν ὁ 'Αλέξης Μπέτιος καταλιπὼν μνήμην χρηστοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνδρός, ἀφ' αὐτοῦ δὲ λύπην εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, οὓς καὶ σὺν λυπούμεθα.

— 'Ο κ. 'Ιωάννης Βλαχογιάννης, ὁ γνωστὸς λόγιος καὶ ἱστοριοδίφης, καὶ ἐκδότης δὲ τῶν «'Αρχεῖων τῆς Νεωτέρας 'Ελληνικῆς Ἱστορίας» καὶ τοῦ περιοδικοῦ «Προπύλαια», ἀνακαλύψας σπουδαϊότατα ἀνεκδοτὰ συγγράμματα, γλωσσικά, ἱστορικά καὶ ποιητικά τοῦ ἀειμνήστου 'Ιωάννου Βηλαρά, σκοπῶν δὲ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὁσονούπω νέαν κριτικὴν καὶ πλήρη ἐκδόσιν τῶν ἀπάντων τοῦ μεγάλου 'Ηπειρώτου ποιητοῦ καὶ γλωσσοπλέκτου, παρακαλεῖ διὰ τῆς «Φωνῆς» τῆς 'Ηπείρου πάντα 'Ηπειρώτην δυνάμενον νὰ παρασχῇ βιογραφικὰς πληροφορίες περὶ Βηλαρά ἢ γνωρίζοντα ἔργα ἀνεκδοτὰ αὐτοῦ, νὰ εὐαρεστηθῇ ἢ πληροφορήσῃ περὶ τούτου τὸν φίλον Βλαχογιάννην ἀποστελλῶν πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ καταστήτῃ τὸ ἔργον

αὐτοῦ πληρέστερον. Εἰς τὴν ὁδὸν Ρώμα ἀριθ. 2 ἡ εἰς ἡμᾶς.

— 'Ο γραμματεὺς τῆς φιλεκαπιδευτικῆς ἀδελφότητος Βουρμπιάνης ἀναγνώσας εἰς τὴν συνέλευσιν τῶν μελῶν τὴν λογοδοσίαν λήξαντος ἔτους εἶπε μετὰ τοῦ ἄλλου τὰ ἑξῆς :

Τελευτῶν παρακαλῶ ὑμᾶς κύριοι νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃτε ὅπως μετὰ σεβασμοῦ καταδείξω ὑμῖν τὸ κατ' ἔτος γινόμενον ἄσπονον, ὅτι δὴλα δὴ πάντες νομίζομεν ὅτι, ἀπαξ ψήφῳ ἀναθεθείσης τῆς διοικήσεως τῶν τῆς ἀδελφότητος ὑποθέσεων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. ἀπαλλατόμεθα λέγω, τῆς ὑποχρέωσος ἣν πάντες πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἔχομεν, ἀρκούμενοι εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐκαστοῦ συμβουλίου, ὡς εἰς ἀποβάλλομεν ὡς εἰς ἀπαρνώμεθα αὐτὴν τὴν πατρίδα μας, λησμονοῦντες ἐν ἄλλοις λόγοις ὅτι ἐγεννήθημεν ἐν αὐτῇ, ὅτι αὐτῇ τὸν ἥλιον πρῶτον ἴδωμεν καὶ αὐτῇ τὸν πρῶτον λαμπρὸν ἄερα τὸ πρῶτον ἀναπνεύσαμεν καὶ μόνον ἐν πικραμέναις ἐκλογαῖς, ἐνθυμούμεθα τὴν καυμένην πατρίδα. 'Ηράκλειος καὶ ἂν εἶνε ἡ θέλησις πάντων ἡμῶν τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐκαστοῦ ἔτους ἐστὲ πλέον ἢ βέλαιοι ὅτι οὔτε τὸ ἐκατοστὸν τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος τακτικῶν ἐνεργειῶν θὰ ἐπιτελέσωμεν. Πρὸς Θεοῦ ἐξορκίζω πάντας ὑμᾶς ὅπως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκαστοῦ ἔτους δεικνύομεν θερμὸν ἐνδιαφέρον καὶ μὴ περιοριζόμεθα εἰς ἐνεργείας παραμυθῶν ἐκλογῶν μόνον καὶ μόνον γὰρ νὰ κερδίσωμεν τὴν μπόττο μας, ἀλλὰ συντόνως ἐργαζόμενοι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καὶ ἡν θὰ εὐτυχίσωμεν νὰ ἴδωμεν τοὺς πόθους μας, αὐτὰ τὰ ὄνειρά μας πραγματοποιούμενα, θὰ ἴδωμεν ἀνεγερόμενον καὶ λειτουργοῦν Γυμνάσιον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἡ 'Ηπειρὸς δὲν ἔπαυσεν οὐδὲ θὰ παύσῃ γεννῶσα Ριζάρια, Καπλάνια, Ζωιτιμάδας καὶ 'Αβέρωφ καὶ ἄλλους τοιοῦτους, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς. Τῶν τοιούτων τῆς πατρίδος μας τέκνων, ἐὰν πάντες φροντίζωμεν διὰ κατολήλων ἐνεργειῶν ἢ κάλλιον εἰπεῖν διὰ γενναίων ἀποτελεσμάτων τῶν ἐνεργειῶν μας, ὅποια μέχρι τοῦδε ἐπεδείξαμεν διὰ τοῦ 18οῦ βίου τῆς ἡμετέρας ἀδελφότητος τῆς χορηγητάσεως κατὰ τὴν χρονικὴν τοῦτο διάστημα εἰς 3,000 καὶ πλέον ἀνθρώπους, κατ' ἀκριβῆ στατιστικόν, δεῦτερα μάτια δὴλα δὴ τὰ γράμματα, νὰ ἐπισύρωμεν λεγὼν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν ἐπαιον. μὰ τὴν ἀλήθειαν, δὲν θὰ ὑπάρξῃ λόγος ἀντικρούων τὴν πληρῶσιν τῶν πόθων μας.

Ν. Χ καὶ Ο. Ξ Δὲν δυνάμεθα νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅσα ἐγράψατε, διότι δὲν γνωρίζομεν τὰ ὑνόματά σας· οὐδεποτε δὲ εἶνε δυνατόν νὰ προσεξωμεν εἰς ὅτι μᾶς γράφετε ἄνευ ὑπογραφῆς. Τὸ ἀποσταλὲν εἶνε εἰς τὴν διαθεσιν σας.—Ν. Δ. 'Οδοῦς καὶ Γ. Β. Μάλτα. Σᾶς ἐστειλά τὰ ζητηθέντα λαχεῖν καὶ πιστεῦν νὰ ἐλάβετε ταῦτα.—Αδ. Ν. Ρ. Τιγροβίστα. Εὐχαριστοῦμεν διὰ γραφέντ, εἶνε περιττον νὰ μᾶς το ἐπιστρέψῃτε· ἐσχεῖσθε αὐτὴν, ἀποῦ εἶνε ὅπως γράφετε.—'Ηλνδ. Σᾶς ἐστειλά ζητηθέντα προχθές, φροντίσαν λάβῃς ταῦτα.—Ν. Κ. 'Αλεξάνδρεια. Βλήθη ἐπιστολὴ σας· γράφω ἰδιαίτερος.—Χ. Γ. 'Αλεξάνδρεια. 'Ωσαύτως

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η ΠΡΕΒΕΖΑ

'Ανδρέου Δ. Λαχανᾶ

127 'Οδὸς Ἀθηναῶν 127

Εἰς τὸ γνωστὸν τούτου Κουρεῖον τοῦ βεκτου κ. Λαχανᾶ εὐρίσκει τι ἄκραν περικοπητὴν καὶ καθαριότητα. Μία ἐπισκεψίς δύναται νὰ πείσῃ πάντας τοὺς προσερχομένους

Τούτην τὴν ἱστορίαν τὴν ἐξηγήθηκα καὶ ὁ μακαρίτης Νικόσος Γλυκὺς εἰς Β. νετίαν, ὅπου ἀπέθανεν εἰς τοὺς 1790 ὄντας 114 τῶν, τόσον εἰς τὸ παῖδόν ζῶν, ὡτὰν καὶ διὰ τοὺς Σπαῖδες, ὅπου ἐτοῦρκευσαν· καὶ μάλιστα ἐπρόσθεσεν, ὅτι καὶ οἱ ἐδικοί του πρόγονοι ἦσαν ἀρχόντες Ζαῖμηδες καὶ Τιμαριῶται, καὶ μετὰ τὸ θεσπιμα τῆς ἐξώσεως τῶν Χριστιανῶν Σπαῖδων, διὰ νὰ μὴ χάσουν οἱ παπποῦδες, τοῦ τοῦ μίρι τους, ἐτοῦρκευσεν ἕνας ἀδελφὸς τοῦ παπποῦ του, λέγωντας, ὅτι ἀπὸ τὴν φυλὴν αὐτοῦ σώζονται ἀπόγονοι, καὶ εἶναι κάποιος 'Αλήμπεης, τὸν ὅτι οἱ ὁ μακαρίτης ἐγεννέσθαι ἀδελφόν του, καὶ ὅστις ἦτο ὁ πατέρα τοῦ Μ. χμετ-ἐφέ δη' ἀφ' οὗ ἐγνωρίσθηκα καλὰ (λέγει) μετὰ τὸν ρηθέντα Μ. χμετ ἐφένδη, τὸν ἐρώτησε διὰ τὴν γενεαλογίαν του, καὶ τοῦ εἶπε ἡθ' καὶ αὐτὸς καὶ τὸ παιδομάζωμα, καὶ θῶς καὶ τὸ τεύχεμα τῶν Ζαῖμηδων καὶ Σπαῖδων Χριστιανῶν. Διὰ τοὺς πρόγονους του ὅμως, ὅτι ἦτο ἀπὸ τοὺς Σπαῖδες, ὅπου ἐτοῦρκευσαν, ὄντας δεσποτακτοῦ Τούρκου, τὸ ἀντήθη, ἐξηγώντας το ἀλλῶως, μετὰ τὸ νὰ μὴ ἤθελε νὰ κατάγεται ἀπὸ Χριστιανούς, ὅτι τὴν εἶναι ἐδικὸς τῆς φυλῆς τοῦ Γλυκῆ, ὅχι ὅμως ἀπὸ πατέρα, ἀλλ' ἀπὸ μητέρα, καὶ ἐπλαθε τὸ δένδρον τῆς γενεαλογίας του ὡς ἀκολουθῶς.

'Οτι ὅταν οἱ 'Ιωαννῖται ἐπαραδόθησαν εἰς

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ΗΠΕΙΡΟ—ΑΒΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

Διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἐκ Καρίτσας τῆς 'Ηπείρου **Χρήστου Παύλου Τάγ-γα** πρῶτον ξενοδόχου Πατρῶν εἰς Πάτρας.

Εἰδοποιεῖ ἅπαντας τοὺς φίλους καὶ πατρί-τας ὅτι ἐσύστησε τοιοῦτον ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Τσιμακοῦ ἀριθ. 4 παρὰ τὸ ἀμαξοστάσιον ἐναπὶ δημοτικῆς ἀγορᾶς καὶ ἀνωθι ὑελοπωλείου 'Αδελ-φῶ Δ. Οἰκονόμου.

Παρακαλεῖ τοὺς φίλους καὶ πατριώτας ὅπως προτιμήσωσιν αὐτὸν καὶ θέλουσι λάβει πᾶσαν περιποίησιν καὶ εὐκολίαν, καθότι καὶ πρὶ διη-κόλυνε αὐτοὺς.

Συνάμα διορίσθη καὶ πράκτωρ τοῦ κ. Μαλα-μίδα διευθυντοῦ τοῦ ἀμαξοστασίου 'Ιωαννίνων, Πρεβεζῆς. 'Εκδίδει εἰσιτήρια ἀπὸ Πειραιᾶ με-χρις 'Ιωαννίνων με κανονισμέναις τιμᾶς καὶ μέμε-γάλην περιποίησιν· θὰ εἶνε προτιμητέος διότι με-την προσέγγισιν τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς Πρεβέζαν θὰ παραλαμβάνωνται ὁμῶς παρὰ τοῦ ἀντιπροσώ-που καὶ θὰ διευθύνωνται εἰς 'Ιωάννινα ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐνοχλήσεως· διότι ὁ Τάγγας ἐργάζεται πάντοτε εἰς τοὺς πατριώτας τιμιώτατα καὶ ἄνευ αἰσχρο-κερδίας. Παρέχει δὲ εὐκολίας καὶ εἰς τοὺς ἔ-χοντας ἀνάγκην τοῦ τουρκικοῦ προξενείου διὰ διαβατήρια κτλ.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ

ΡΑΠΤΑΙ

Νεωτερισμός, κομψότης, στερεότης

143—'Οδὸς Αἰόλου—143

ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ραφεῖον τῶν ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβογιάν-νη καὶ Κ. Σεκαρά κόπτονται καὶ ράπτονται με ζηλευτὴ κομψότητα καὶ στερεότητα ὅλα τὰ εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερτικὰς.

Οἱ συνδρομηταὶ **Καῖρου** οἱ μὴ πληρώσαντες, μέχρι τοῦδε τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς 'Ηπείρου», ὡς καὶ οἱ ἐ. **Βραῖλα** καὶ λοιπῇ **Ρουμανίᾳ** καὶ **Σερβίᾳ**, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ἄλλοι συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν. Διὰ τελευταίαν φορὰν κόμνομεν τὴν ὑπενηύκῃ ταύτην, διότι ἡ ἐπεμένη ὑπεν-θύμησις θὰ γίνῃ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὀνο-μάτων ἐκεῖνων οἱ ὅποιοι ἐνῶ λαμβάνουν τὸ φύλ-λον δὲν ἐμβόζουν τὴν συδρομὴν καὶ μᾶς ὑπο-βιβάζουν εἰς τὸν κόπον νὰ γρόφωμεν χιλιάδας, οὔτε προσέρχονται μόνον νὰ πληρώσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἔχοντας τὴν καλωσύνην ἀφιλο-κερδῶς νὰ ἀντιπροσωπεύουν τὸ φύλλον.

τοὺς Τούρκους μετὰ τὸ μέσον τοῦ Χαλὶλ πασιᾶ, ὅταν ἦτον εἰς Θεσσαλονίκην, ὡς ἀνὰ τέρω εἶπα-μεν, καὶ ἔφεραν οἱ 'Ιωαννῖται πρεσβείας τοὺς ἐπὶ τὰ Τούρκους, ὁ ἕνας ἐπὶ τοὺς ἑπτὰ ἦτον ὁ πρὸς ἀπ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν γυναῖκα μίαν θυγατέρα τοῦ Γλυκῆ, ἐξ ὧν κατάγεται αὐτὸς καὶ ἡ οικογένειά του. Οἱ 'Ιωαννῖται Τούρκοι διη-γούνται καὶ τὴν ἐφεξῆς ἱστορίαν τὴν μυθώδη περὶ τῶν ἐπὶ τὰς προπολεθῶντων Τούρκων εἰς τὰ 'Ιωάν-νινα· οὗτοι ὄντες νέοι καὶ ἀνύπανδροι ἐζητοῦσαν νὰ ὑπαντρεθῶσιν εἰς 'Ιωάννινα, καὶ διὰ νὰ μὴ τοὺς εἰδῶν οἱ Χριστιανοὶ ταῖς θυγατέρας τοὺς, ἀπαράσιταν νὰ ταῖς πάρουν στανικῶς. Καὶ μίαν ἡμέραν ἐν ᾧ εὐ αἶναν αἱ γυναῖκες μετὰ ταῖς θυγα-τέρας τοὺς ἀπὸ τὸ καστρὸν εἰς περιδιάβαιον, ἡ καὶ ὡς ἄλλοι λέγουσιν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἐχύ-θησαν οἱ ἑπτὰ Τούρκοι, καὶ ἀρπάξαν ἀπὸ ἑνα κορίτσι ὁ καθεὶς, τὸ ἐσκέπασε μετὰ τὸ ἀπανοφόρι-τον, ὡς μούλωμα, κατὰ τὴν συνήθειάν των, καὶ τὸ ἐπῆρεν εἰς τὸ σπῆτι τοῦ, καὶ ὁ τόπος αὐ-τὸς ὀνομαζέται, ὡς λέγουσιν καὶ τὴν σήμερον 'Ερτάμπουλας. Αὐτὰ ὅμως εἶναι παραμύθια, ἐπειδὴ οἱ ἐπτὰ Τούρκοι εἰς ταῖς ἀρχαῖς τέτοιαν ἀταξίαν δὲν ἤμπορουσαν νὰ κάμουν, ἐν ᾧ οἱ Χριστιανοὶ εἶχαν τὰ ἄρματα καὶ τὸ φρούριον εἰς τὸ χεῖρ, ὡς Σπαῖδες ὅπου ἦταν.

(ἀκολουθεῖ)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

(*Ἴδε προηγ. φ. λλον.)

Τοῦ Σερμπάνου καὶ τοῦ Σουγδορῆ αἱ οικογέ-νεια εἶναι αἱ πλέον εὐγενεῖς τῶν 'Ιωαννίνων, καὶ πάντοτε ταῖς εἶχαν εἰς μεγάλην ὑπόληψιν. Καὶ μ' ὅλον ὅπου μετὰ ταῦτα ἀπὸ τὸ ἐμπόριον ἐπλούτισαν διάφοροι ἄλλαι οικογένειαι, μ' ὅλον τούτο ἀπὸ τοῦ Σουρμπάνου καὶ τοῦ Σουγδορῆ τὴν οἰκογένειαν ἐγένοντο προσετοὶ τῶν 'Ιωαννί-νων, ὡς οἱ εὐγενέστεροι τοῦ τόπου· καὶ ἔως σχεδὸν τοὺς 1700 προσέστευαν αὐταῖς οἱ φρη-λιαῖς. Τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἔδωκε κάποιος Χριστόδουλος Ντελῆς χρυσικός Καλαρρυτιώτης· αὐτὸς ἐδιηγείτο, ὅτι ὁ πάππος του, καὶ οἱ ἀ-δελφοὶ τοῦ πάππου του ἦσαν δούλοι καὶ μαθη-ταὶ εἰς τὸν Σουρμπανὸν καὶ Σουγδορῆν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἔμαθαν καὶ τὴν χρυσοχοικὴν τέχνην καὶ τὴν ἐμετάδωσαν εἰς διαφόρους εἰς τὸ χωρίον. Καὶ ἐπειδὴ ἦσαν προσετοὶ τῆς πόλεως οἱ ρηθέν-τες Σερμπάνος καὶ Σουγδορῆς, ἔκαμαν εἰς Κα-λαρρυταῖς καὶ τοὺς δούλους τοὺς καὶ μαθητάς τοὺς προσετούς, τὸν 'Αθανάσιον Ντελῆν, καὶ μετὰ τὴν δύναμιν τῶν αὐθεντῶν τοὺς ἔκαμαν αὐ-τοὶ τοὺς μύλους, καὶ τὰ μαντάνια εἰς τὸ ποτόμι καὶ εἰς τὴν χώραν, τὰ ὅποια τὰ ἔχουν τώρα οἱ ἐγγονοὶ τοὺς καὶ δυσέγγονοὶ τοὺς.